

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantivm Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

§. I. S. Liborii natalis, aetas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

DE S A N C T O
L I B O R I O

E P I S C O P O C E N O M A N E N S I

I N G A L L I A,
T V T E L A R I V R B I S
P A D E R B O R N Æ
I N W E S T P H A L I A,

a duersùs nephriticos & calculi
dolores

P A T R O N O,
C O M M E N T A R I V S H I S T O R I C V S
I O A N N I S B O L L A N D I
E S O C I E T A T E I E S V.

§. i. S. LIBORII natalis, etas.

i. *Vartus Cenomanorum in Gallia Antistes fuit S.Liborius, quem Gesta eius, que infra ex veteri ms. Cenomanensi dabimus, obijsse tradunt v.Idus Iunij: quo die Vitam illius refert Renatus Benedictus; licet Vita à Ioanne Morello*

A

Cano-

2 VITA S. LIBORII PATRONI

S.Liborij
natalis 9.
Junij.

Canonico Cenomanensi collecta (quam Gallicè Renatus edidit) habeat, quarto Idus Iunij in pace quietuisse: quod incuria fortasse librarij factum. Andreas Saussaius in supplemento Martyrologij Gallicani, v. Idus, siue die IX. Iunij, ita illius meminit: Hoc ipso die Cenomanis S.Liborij Episcopi; cuius consecrata perpetuæ venerationi memoria sacris in fastis locum habet die 23. Iulij, quâ die dictum est de eo, post mortem in Germaniam ad Paderbornensem ciuitatem, tutelæ gratiâ, translatum. Eodem die Philippus Ferrarius in generali catalogo SS. Cenomanis in Galliâ, S. Liberij Episcopi eiusdem urbis. Idem alibi quoque Liberium appellat, ut & Galesinius, Felicius, mss. quædam: at Claudio Robertus in Galliâ Christianâ, Liberium & Liborium.

celebritas
23. Iulij,

2. Prolixior Vita, sub Bisone Episcopo Paderbornensi scripta, atque ea quæ in 2. parte Legendæ an. 1483. excusat extat, afferunt obijisse x. Kalend. Augusti, siue xxiii. Iulij. Quo die de eo ita habet Romanum Martyrol. cui & alia congruunt: Cenomanis in Galliâ, S. Liborij Episcopi & Confessoris. Constantius Felicius: Liborij Episcopi in Cenomanis. Appendix ad Martyrol. Adonis: Eodem die S. Liborij Episcopi ciuitatis Cenomanensis & Confessoris. Vetus ms. Martyrol. Monasterij S. Martini Treuiris: Paderebornæ Liborij Episcopi & Confess. ms. Florarium, vetus Martyrol. Coloniæ an. 1490. editum, & alia mss. Usuardi nomine

nomine insignita: Apud Cenomannicam ciuitatem depositio S. Liborij Ep. & Confessoris. Hic quinquagesimo ordinationis suæ anno, ad Patrem & patriam transiit feliciter ex hoc mundo. Carthusiani Colonenses *in Addit. ad* Vſuard. Cenomannis S. Liborij Ep. & Confessoris, multæ sanctitatis viri, quem Episcopus sui anno quinquagesimo defunctum B. Martinus Turonensis sepeliuit. Galesinius *autem: Apud Cenomanos S. Liberij Episc. &* Conf. qui B. Martini Episcopi Turonensis æqualis, Diuini cultus propagator egregius extitit, veræque in Christo religionis Doctor ac magister, quam plurimos ab erroribus maleque agendi consuetudine auocauit. *Canisius denique: Item Cenomannis S. Liborij Episcopi & Conf. qui magnæ vir sanctitatis,* multos ab errore & peccatis conuertit, Deique honorem ac cultum latè propagauit. Cùm Episcopatum 50 annis laudabiliter administrasset, obdormiuit in pace, atque à S. Martino Episcopo Turonensi sepultus est. Quiescit nunc Paderbornæ. *In primâ editione,* aliquantò breuius, eadem ferè perstringit.

3. Ferrarius xxI. Iulij eum refert, ac Molanum citat, qui eius ad illum diem non meminit, sed xxIII. Iulij ita habet: Cenomanis depositio SS. ^{non 21.} Pauacij & Liborij Episcoporum & Confessorum. At S. Pauacius xxIV. Iulij colitur.

4. Quo seculo vixerit S. Liborius perspicuum est, ut qui sit à S. Martino Episcopo Turonensi

A 2 manda-

4 VITA S. LIBORII PATRONI

mandatus sepulturae: hunc autem constat, Cæsario
& Attico Coss. siue iuxta Æram vulgarem,
vixit secu-
anno Christi 397. obiisse: licet alij dissentiant, abs-
que solido argumento. Quo verò anno decesserit Li-
borius, non est disertè expressum. Si quod in Vitâ è
Ioannis Morelli codice descriptâ traditur, inq; ti-
tulo secundâ Vitæ, id verè ab antiquioribus acce-
ptum est, vixisse temporibus Constantini &
Valentiniani Imperatorum; et si XLIX. annis
Ecclesiæ dicatur præfuisse, non potest ultra annum
385. superstes extitisse; aut saltem 389. si Constan-
tino iuniore regnante ad Episcopale solium
ejectus est. Sed fortassis non Constantini legendum
ensebit quispiam, sed Constantij, qui anno 361.
decessit.

5. Porro si, quod in huius Vitâ dicitur, imme-
diatè successor S. Pauacio, atque hic, quod in ipsius
quoque Vitâ traditur, S. Juliano, primo Ceno-
manorum Antistiti, comes adiutorque datus à
Romano Pontifice; consequens est, S. Julianum
non esse à S. Clemente missum in Gallias, nedum à
S. Petro: sed vel Decio & Grato Coss. vii xxvii.
Januarij Letaldus Monachus ad eius Vitam in
epistolâ ad Auegaudum Ep. scribit. S. Gregorij
Turonensis sententiam secutus, vel fortasse paucis
annis antè sub Philippo Augusto, aut etiam (quod
Antonio Coruassero in Historiâ Episcopo-
rum Cenomanensium placuit) sub Gordiano.
Nam si non est in Tabulis Episcoporum Ceno-
manensium error, et si numquam Sedes vacârit,
colligato S. Juliani exordio circiter Consulatum
Decij

*quando oīs
decessores?*

CALCVLO LABORANTIVM. §

Decij & Grati, annum videlicet Christi 250. si
inde numerentur Sedis S. Iuliani anni 47. men-
ses 3. dies 10. S. Turibij anni 5. mensis 1. dies 11.
S. Pauacij anni 43. S. Liborij 49. perueniemus ad
annum 395. & fatendū erit hunc neque Magni, ne-
que iunioris Constantini temporibus Episco-
pum fuisse. Verū illud haud satis credibile, S. Pa-
uacium S. Iuliano adjutorem datum, atque
cum eo ad prædicandum in Archidiaconatu
officio directum, postea in Gallijs annos 95.
& quod excurrit superuixisse. Sed de S. Panacio,
quem quidam Panatium appellant, 24. Iulij: de
S. Turibio agemus 16. Aprilis. De etate S. Liborij
ac Sedis tempore Baronius in Notat. ad Marty-
rol. 23. Iul. Sedit annos 49. temporibus Valen-
tiniani, Gratiani, & Theodosij Augustorum.
Verū ab anno 364. quo imperare cœpit Valenti-
nianus, ad 395. quo Theodosius deceſſit, conſi-
ciuntur anni ſolum 31. Et prius deceſſisse S. Libo-
rium inde liquet, quād S. Martinus S. Victorem,
vel Victurium II. eo tempore quo mortuus eſt videtur cie-
ca an. 383.
S. Liborius, decem ſolum annos natū, deinceps edu-
cari, adulterumq; ſacerdotio ipſe initiari, minimū obijſſe.
14. pōſt annis: vnde conſequens videtur an. 383. aut
etiam antē, deceſſisse Liborium.

§. II. S. LIBORII Vita.

6. **T**ernas S. Liborij Vitas damus, per breues, è
mss. codicibus Ecclesię Cenomanen-
sis, beneficio Ludouici Cellotij nostri, acceptas.